

Η παλαιστινιακή αντίσταση μπορεί να νικήσει!

Του **Αλέξη Λιοσάτου**

Πολιτική απομόνωση του Ισραήλ και των ΗΠΑ στον αραβικό κόσμο αλλά και στον ΟΗΕ, ισχυρό κίνημα αλληλεγγύης στην αντίσταση και αναβάθμιση της σύγκρουσης σε περιφερειακή, ενώ το Ισραήλ έχει μεγάλες απώλειες και δεν μπορεί να πετύχει μια γρήγορη νίκη.

Παρά το γεγονός ότι η προβολή των γενοκτονικών εγκλημάτων του Ισραήλ απέναντι στους Παλαιστίνιους έχει ατονήσει κατά πολύ στα δυτικά ΜΜΕ, για ευνόητους λόγους, αυτό δεν σημαίνει πως δεν συνεχίζονται. 3 μήνες μετά την 7η Οκτώβρη, την επίθεση της Χαμάς και την έναρξη της ισραηλινής επίθεσης στη Γάζα, καταγράφονται περίπου 24.000 νεκροί (με στοιχεία μέχρι τις 13/1/2024), με το 70% αυτών γυναίκες και παιδιά (με περίπου 10.000 παιδιά), πολύ περισσότεροι τραυματίες και αγνοούμενοι, έχουν καταστραφεί οι περισσότερες υποδομές, ενώ το 85% του πληθυσμού έχει εκτοπιστεί και ως επί το πλείστον ζει σε καταυλισμούς του ΟΗΕ, λιμοκτονεί και μαστίζεται από αρρώστιες. Οι Ισραηλινοί γκεμπελίσκοι στρατιωτικοί, βέβαια, ισχυρίζονταν ότι έχουν δολοφονήσει περίπου 8.000 μαχητές της Χαμάς. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι θεωρούν μέλος της Χαμάς οποιονδήποτε ενήλικο άντρα, κάτι που λέει πολλά για τους πραγματικούς στόχους τους.

Μέσα σε μόλις δύο μήνες, η καταστροφή στη Γάζα ξεπέρασε αυτήν του Χαλεπίου της Συρίας μεταξύ 2012

και 2016 ή της Μαριούπολης της Ουκρανίας, έχουν πέσει ήδη περισσότερες βόμβες στη Λωρίδα από ό,τι στη Δρέσδη το 1945 και οι σιωνιστικές θηριωδίες χαρακτηρίζονται από όλο και περισσότερους ως πρωτοφανείς μετά τον Β' ΠΠ.

Έχει ήδη δολοφονηθεί πάνω από το 1% του πληθυσμού της Λωρίδας της Γάζας. Φυσικά κανένα δάκρυ δεν θα δείτε από τα κατακάθια που κυβερνάνε τη Δύση και τα τσιράκια τους στα ΜΜΕ, γι' αυτό το απαύγασμα της τρομοκρατίας, γι' αυτό το διαρκές έγκλημα των εγκλημάτων.

Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι εμείς το μόνο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε είναι να κλάψουμε, τροφοδοτώντας τον φαύλο κύκλο της απογοήτευσης και της παραίτησης. Αυτό είναι που θέλουν οι «από πάνω» να κάνουμε, αποκρύπτοντας συστηματικά τις αποτυχίες και τις απώλειες του Ισραήλ, τον κίνδυνο άλλης μιας στρατιωτικής ήττας, την αποτυχία των προβλέψεων για έναν γρήγορο και φρικιαστικό πόλεμο που όμως θα τελείωνε «γρήγορα τη δουλειά» στη Γάζα, την πιθανότατη σύντομη καρατόμηση του χασάπη Νετανιάχου και τη φυλάκισή του είτε για σκάνδαλα βαριάς διαφθοράς είτε για εγκλήματα πολέμου, αλλά και τον κίνδυνο γενικής ανάφλεξης στην περιοχή, που πιθανότερο είναι να απειλήσει με διάλυση το Ισραήλ παρά την Παλαιστίνη...

Συντριβή της Χαμάς; Όχι ακριβώς...

Αν ο στόχος των Σιωνιστών να διαλύσουν τους «τρομοκράτες της Χαμάς» (στην πραγματικότητα βέβαια στόχος είναι να εξοντώσουν ή να διώξουν όλο τον ντόπιο πληθυσμό εκτός Παλαιστίνης), Το Ισραήλ έχει αποτύχει και είναι σχεδόν απίθανο να πετύχει στο εγγύς μέλλον. Ήδη όπως γράφουν αστοί αναλυτές, η καταστροφή της Γάζας έχει εξασφαλίσει ακόμα 50

χρόνια πολέμου στη Μ. Ανατολή. Από ιστορικά προηγούμενα αναφέρεται ο πόλεμος των Γάλλων στην Αλγερία, όπου εξοντώθηκε το 5 έως 15% του πληθυσμού μεταξύ 1954 και 1962, και στο τέλος ηττήθηκαν.

Η Χαμάς, όπως φαίνεται, κάθε άλλο παρά έχει εξουδετερωθεί. Αντίθετα, ακόμα και κορυφαίοι εμπειρογνώμονες της Δύσης και στρατιωτικοί του Ισραήλ άρχισαν να ισχυρίζονται ότι το αποτέλεσμα της τρέχουσας ισοπέδωσης της Γάζας είναι η αποδυνάμωση του μύθου του παντοδύναμου στρατού του Ισραήλ. Επίσης αν ένας στόχος είναι να απελευθερωθούν οι Ισραηλινοί όμηροι, η τρέχουσα κατάσταση μάλλον εξασφαλίζει ότι θα εξοντωθούν όλοι μέχρις ενός. Για του λόγου το αληθές, ήδη 3 σκοτώθηκαν από ισραηλινά πυρά...

Η Χαμάς πολεμά στο έδαφός της με χιλιάδες νέους μαχητές προετοιμασμένους και έτοιμους να πεθάνουν, καθιστώντας «εξαιρετικά δύσκολο» να ηττηθεί από έναν όχι τόσο «μαθημένο» στις αυτοθυσίες τακτικό στρατό κατοχής. Θα μπορούσαμε εμπειρικά να το επιβεβαιώσουμε με τους λόγους που οι ΗΠΑ ηττήθηκαν στο Ιράκ, το Αφγανιστάν ή το Βιετνάμ και ο λόγος που τσακίζονται οι στρατοί κατοχής ιστορικά και διεθνώς. Επιπλέον, μέσα στο περιβάλλον θηριωδιών που χτίζει το Ισραήλ, εξελίσσεται μια ριζοσπαστικοποίηση, τροφοδοτούμενη από το μίσος, την καταπίεση και τη δίψα για εκδίκηση, από την οποία η Χαμάς αντλεί συνεχώς καινούριους μαχητές. Αμερικανοί αναλυτές εκτιμούν ότι η Χαμάς είναι σήμερα ακόμα πιο ισχυρή από πριν!

Το δίκτυο των τούνελ της Χαμάς, είναι πολύ πιο εκτεταμένο και πιο οργανωμένο από ό,τι υπέθεταν οι Ισραηλινοί και παραμένει σε μεγάλο βαθμό άθικτο, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι η Χαμάς έχει καταφέρει να κρύψει ομήρους παρά το πολύ υψηλό επίπεδο

παρακολουθήσης και πληροφοριών από την ισραηλινή πλευρά. Η αεροπορική υπεροπλία και οι χιλιάδες χιλιάδων βομβαρδισμοί δεν αποδεικνύονται αποτελεσματικοί απέναντι στον ανταρτοπόλεμο, ενώ οι χερσαίες επιχειρήσεις είναι πολυδάπανες, με μεγάλο πολιτικό κόστος και πολύ επικίνδυνες για τους «καλομαθημένους» wannabe κατακτητές.

Επιπλέον, υπήρξαν στρατιωτικές επιτυχίες της Χαμάς, με τον ισραηλινό στρατό να αποχωρεί στις αρχές Δεκέμβρη από το Βόρειο Τμήμα της Γάζας και τη Χαμάς να απαντά συνεχώς στα στρατιωτικά χτυπήματα των δυνάμεων κατοχής της Γάζας. Αντίσταση συνάντησε ο ισραηλινός στρατός και στη Δυτική Όχθη, ιδιαίτερα στην πόλη Nablus, αλλά και στην ανατολική Ιερουσαλήμ, παρά τη βαρβαρότητα των Σιωνιστών και παρά το γεγονός ότι το Ισραήλ θεωρούσε «του χεριού του» τη Δ. Όχθη όπου ηγείται η «καλή και υπάκουη» Φατάχ. Καταλαβαίνουν πολύ καλά οι Παλαιστίνιοι εκτός Λωρίδας της Γάζας πως αν δεν αντισταθούν, θα έρθει η σειρά τους.

Η σιωνιστική και δυτική προπαγανδιστική μηχανή αποκρύπτει τα πραγματικά στοιχεία για τις βαριές (ακόμα και σύμφωνα με δυτικά μέσα) απώλειες Ισραηλινών στρατιωτών, που αφορά χιλιάδες νεκρούς, τραυματίες και με σοβαρές αναπηρίες, μέχρι και τριπλάσιους σε σχέση με τα επίσημα ανακοινωμένα στοιχεία. Για την αδυναμία, άλλωστε, του «ανίκητου» στρατού να νικήσει τα «ζώα» της Χαμάς χωρίς τη συνδρομή χερσαίας επέμβασης των ΗΠΑ, είχαν προειδοποιήσει από καιρό υψηλόβαθμα στελέχη του ισραηλινού στρατού.

Πολιτική ενίσχυση της Χαμάς

Μήπως όμως η βαρβαρότητα του Ισραήλ αποδυνάμωσε τους δεσμούς των τρομοκρατών με τον «απλό λαό»; Ακριβώς

αντίθετα, πέτυχε την υποστήριξη του λαού στους «τρομοκράτες» που αντιστέκονται στις ναζιστικού τύπου θηριωδίες του. Ακόμα και στη Δ. Όχθη, το 82% υποστηρίζει τη Χαμάς ενώ η υποστήριξη προς την Παλαιστινιακή Αρχή (Φατάχ και συνεργαζόμενες δυνάμεις) έχει καταρρεύσει, με το 60% μάλιστα να επιθυμεί τη διάλυσή της και το 70% πλέον να πιστεύει ότι ο ένοπλος αγώνας είναι το μόνο μέσο ενάντια στην ισραηλινή κατοχή. Όχι τυχαία, μόνο τον Νοέμβριο καταγράφηκαν 2.000 πράξεις αντίστασης στη Δ. Όχθη, οι 600 από αυτές ένοπλες.

Η βιαιότητα της ισραηλινής επίθεσης επέφερε άνοδο της δημοφιλίας της Χαμάς στον αραβικό κόσμο. Στη Σαουδική Αραβία, το 91% πιστεύει ότι ο πόλεμος στη Γάζα είναι μια νίκη για τους Παλαιστίνιους, τους Άραβες και τους μουσουλμάνους και το 40% έχει θετική στάση απέναντι στη Χαμάς. Παρόμοια στοιχεία υπάρχουν για την Ιορδανία.

Στην Τυνησία σχετική έρευνα έδειξε πριν την 7/10 ότι το 40% των Τυνήσιων είχε θετική άποψη για τις Ηνωμένες Πολιτείες, σε σύγκριση με το 56% που είχε αρνητική, αλλά μετά την 7/10 μόνο το 10% των Τυνήσιων είχαν θετική άποψη για τις ΗΠΑ και το 87% αρνητική. Ομοίως, τα ποσοστά δημοτικότητας των ηγετών Σ. Αραβίας και ΗΑΕ στην Τυνησία κατέρρευσαν, όπως και το ποσοστό υποστήριξης στο σχέδιο «ομαλοποίησης» των σχέσεων αυτών των χωρών με το Ισραήλ (από 12% σε 1%). Το Ιράν αύξησε τη δημοτικότητά του μεταξύ των Τυνήσιων από 29% σε 41%. Πριν από τις 7 Οκτωβρίου, το 66% των Τυνήσιων προτιμούσε μια λύση δύο κρατών και μόλις το 6% ένοπλη αντίσταση στην κατοχή του Ισραήλ, αλλά μετά τις 7/10 μόνο το 50% των Τυνήσιων υποστήριζε τη λύση των δύο κρατών και το 36% τασσόταν υπέρ της ένοπλης αντίστασης.

Με βάση αυτή την έρευνα, αμερικανικό think tank σχολίαζε ανήσυχο: «Σε μόλις 20 ημέρες, οι απόψεις των Τυνήσιων για τον κόσμο άλλαξαν με τρόπους που σπάνια συμβαίνουν ακόμη και μέσα σε λίγα χρόνια». Υπέθεταν βέβαια ότι «οι απόψεις των ανθρώπων σε άλλα μέρη της περιοχής έχουν μετατοπιστεί με τρόπους παρόμοιους με τις πρόσφατες αλλαγές που συνέβησαν στην Τυνησία» και εξέφραζαν φόβους ότι οι ΗΠΑ έχουν υποστεί στρατηγική οπισθοδρόμηση στην παγκόσμια επιρροή τους, ιδιαίτερα στον αραβικό κόσμο. «Οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι περιφερειακοί σύμμαχοί τους θα έχουν μεγάλη δυσκολία να επεκτείνουν τις Συμφωνίες του Αβραάμ, οι οποίες εξομαλύνουν τους δεσμούς μεταξύ πολλών αραβικών κρατών και του Ισραήλ. Η Ουάσιγκτον μπορεί επίσης να χάσει το πλεονέκτημα στον ανταγωνισμό της με την Κίνα και τη Ρωσία. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα μπορούσαν να διαπιστώσουν ακόμη και ότι πολλοί παραδοσιακοί σύμμαχοι, όπως η Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, γίνονται λιγότερο φιλικόι προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και πιο δεκτικοί προς τους αντιπάλους τους»...

Τέλος, η έρευνα ολοκληρώθηκε στα τέλη Οκτωβρίου, που σημαίνει ότι πιθανότατα αυτά τα στατιστικά δεδομένα έχουν γίνει (πολύ) χειρότερα για το Ισραήλ, τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους.

Εν ολίγοις, η Χαμάς έχει μεγαλύτερο κύρος από ποτέ στον αραβικό κόσμο και τον έχει συσπειρώσει περισσότερο ακόμα κι από την πρώτη και δεύτερη Ιντιφάντα.

Είναι τόσο «αποτελεσματικό» το Ισραήλ στην πολεμική του επιχείρηση στην «εξάρθρωση της Χαμάς», ώστε απεύθυνε έκκληση στη Χαμάς για εκεχειρία στα τέλη Δεκεμβρίου, με τη Χαμάς να αρνείται ορθά-κοφτά αν

δεν απελευθερωθούν και οι 10.000 Παλαιστίνιοι κρατούμενοι.

Διεθνής αλληλεγγύη στην αντίσταση

Η Χαμάς έχει στο πλευρό της επιπλέον πολλές κυβερνήσεις χωρών της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας αλλά και τις ανταρτικές οργανώσεις του Λιβάνου (Χεζμπολάχ), των Χούθι της Υεμένης, τις Δυνάμεις Λαϊκής Κινητοποίησης στο Ιράκ, τους Φρουρούς της Επανάστασης του Ιράν.

Στην αλληλεγγύη προς την παλαιστινιακή αντίσταση προστίθεται ένα άνευ προηγουμένου διεθνές και πολύμορφο κίνημα αλληλεγγύης υπέρ της Παλαιστίνης σε όλες τις ηπείρους, που μεταφέρει πίεση και στις κυβερνήσεις. Οι ψηφοφορίες στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ έδειξαν ότι ποτέ στο παρελθόν οι ΗΠΑ δεν ήταν τόσο απομονωμένες σε ένα κρίσιμο ζήτημα της παγκόσμιας πολιτικής. Διαδηλώσεις δεκάδων και εκατοντάδων χιλιάδων σε όλο τον κόσμο, σε ορισμένες περιπτώσεις από τις μεγαλύτερες των τελευταίων δεκαετιών, ακόμα και στις δυτικές χώρες που η προπαγάνδα υπέρ του Ισραήλ αγγίζει επίπεδα γκεμπελισμού, μαζικότες διαδηλώσεις ακόμα και σε χώρες της Μ. Ανατολής και της Ασίας, όπου οι διαδηλώσεις είχαν απαγορευτεί. Γενικές απεργίες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη (Δυτική Όχθη και Ανατολική Ιερουσαλήμ), τον Λίβανο, την Ιορδανία, την Τουρκία και άλλες χώρες.

Όλες αυτές οι κινητοποιήσεις ασκούν πίεση στις κυβερνήσεις είτε να αποσύρουν τη στήριξή τους στο Ισραήλ είτε να στηρίξουν πιο αποφασιστικά την Παλαιστίνη. Στη μητρόπολη π.χ. της φιλοσιωνιστικής προπαγάνδας, τις ΗΠΑ, εκεί όπου οι φιλοπαλαιστινιακές θέσεις και δράσεις λογοκρίνονται και καταστέλλονται, το 51% της αμερικανικής νεολαίας

σήμερα υποστηρίζει το τέλος του Ισραήλ και τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους... από το ποτάμι ως τη θάλασσα.

Στην κατακραυγή κατά του Ισραήλ συνέβαλε και η προσφυγή του κράτους της Νότιας Αφρικής στο Διεθνές Δικαστήριο, που συνυπέγραψαν 88 κράτη και 1.000 οργανώσεις διεθνώς (μέσα στις οποίες ΚΚΕ και ΜΕΡΑ-25 από την Ελλάδα).

Έτσι αυξήθηκαν οι εκκλήσεις για κατάπαυση του πυρός στη συνέλευση του ΟΗΕ τον Δεκέμβρη. Στο Συμβούλιο Ασφαλείας ανέβηκαν οι τόνοι από τις δυτικές κυβερνήσεις απέναντι στο Ισραήλ, ενώ ακόμα και οι ΗΠΑ ζήτησαν περιορισμό των αδιάκριτων βομβαρδισμών για να μη χάνουν οι Σιωνιστές σε «διεθνή υποστήριξη» αλλά και για να μην επεκταθεί η σύγκρουση με τα γύρω από το Ισραήλ κράτη.

Και όντως υπάρχει τέτοιος κίνδυνος.

Κίνδυνος γενικευμένης αραβικής απάντησης

Μέσα στον Γενάρη κλιμακώθηκαν οι επιθέσεις της Χεζμπολάχ στο Ισραήλ (με αρκετούς νεκρούς Ισραηλινούς) και στη συνέχεια ανταλλάγησαν απειλές γενικευμένου πολέμου Ισραήλ-Λιβάνου, ενώ σημειώθηκε και επίθεση στην πόλη Κερμάν του Ιράν (3/1/2024).

Η ηγεσία της Χεζμπολάχ ανακοίνωσε ως στρατιωτική επιτυχία πως εκτόπισε ισραηλινούς εποίκους από το νότιο μέτωπο του Λιβάνου και πως το μέτωπο με το Ισραήλ στόχο έχει τη συνδρομή στην αντίσταση των Παλαιστινίων.

Στη Συρία και στο Ιράκ, οι επιθέσεις εναντίον στρατιωτικών βάσεων των ΗΠΑ αυξήθηκαν αλματωδώς από τη 17η Οκτωβρίου, ενώ στην Υεμένη οι αντάρτες Χούθι, επίσης σύμμαχοι του Ιράν, πολλαπλασίασαν τα πλήγματα

με drones και πυραύλους εναντίον εμπορικών πλοίων στην Ερυθρά Θάλασσα, σε ένδειξη υποστήριξης στους Παλαιστίνιους, αλλά και απέναντι σε αμερικανικά πλοία. Στις 12/1 ξεκίνησαν οι βομβαρδισμοί ΗΠΑ και Βρετανίας σε βάσεις των Χούθι στην Υεμένη. Ο ανώτατος διοικητής της Χεζμπολάχ επαίνεσε την κυβέρνηση των ανταρτών Χούθι στη Σαναά για την αντίστασή τους στις ΗΠΑ, ενώ και ο διοικητής των Φρουρών της Επανάστασης στο Ιράν δεσμεύθηκε να πλήξει το Ισραήλ.

Ο Νετανιάχου έχει ήδη χάσει

Η πίεση του κινήματος και ο κίνδυνος γενίκευσης της σύρραξης συνδυάζεται με το πολιτικό κόστος που προκαλεί στο εσωτερικό του Ισραήλ ο αριθμός των στρατιωτών που σκοτώνονται. Ήδη διατυπώνονται προβλέψεις από Ισραηλινούς και Αμερικανούς αξιωματούχους για συνέχιση του πολέμου μέχρι τα τέλη του 2024 ή και «για χρόνια». Το Ισραήλ δεν μπορεί στο διηνεκές να ζει σε εμπόλεμη κατάσταση με τους νεκρούς Ισραηλινούς να αυξάνονται. Διαθέτει μόνο 1,5 εκατ. μάχιμους άντρες και δεν αντέχει για πολύ καιρό μια τόσο μεγάλη επιστράτευση (500.000) εφέδρων ούτε κοινωνικά ούτε οικονομικά. Μόνο μέσα σε 3 μήνες ο πόλεμος κόστισε 20 δισ. δολάρια. Έτσι εξηγείται η απόσυρση ήδη αρκετών χιλιάδων εφέδρων από τη Λωρίδα και η διαφαινόμενη μετάβαση σε έναν πόλεμο χαμηλότερης έντασης.

Στις 13/1/2024 120.000 Ισραηλινοί διαδήλωσαν στο Τελ Αβίβ, ζητώντας την παραίτηση του Νετανιάχου, ενώ προ του πολέμου είχε εκδηλωθεί κύμα μαζικών διαδηλώσεων εναντίον της προωθούμενης δικαστικής μεταρρύθμισης, όπου ο πρωθυπουργός συγκρούστηκε και με τη δικαστική εξουσία, προσθέτοντας λόγους για να θεωρείται το μέλλον του εξαιρετικά δυσοίωνο. Ήδη μόνο το 15% των

Ισραηλινών επιθυμεί την παραμονή του Νετανιάχου στην ηγεσία της χώρας μετά το τέλος του πολέμου στη Γάζα.

Ο ακροδεξιός τυχοδιώκτης Νετανιάχου ωστόσο εξαρτά την παραμονή του στην ηγεσία από τη συνέχιση του πολέμου και όχι μόνο στη Γάζα και τη Δ. Όχθη, αλλά και στον Λίβανο, την Υεμένη, στο Ιράν και αλλού, επιδιώκοντας να παρασύρει και τις ΗΠΑ σε πιο ενεργό εμπλοκή. Η δολοφονία του Ιρανού ταξίαρχου στη Δαμασκό και ενός ηγέτη της Χαμάς στον Λίβανο, έχουν αυτόν τον στόχο, ενώ το Ιράν πίσω από τις πολύνεκρες εκρήξεις στα εδάφη του βλέπει επίσης το Ισραήλ. Ωστόσο, αυτός ο κίνδυνος γενικής ανάφλεξης είναι κάτι που επιδιώκουν να αποφύγουν οι ΗΠΑ, γιατί ανατρέπει τα ευρύτερα σχέδιά τους στη Μ. Ανατολή για σταθερότητα, σε συνδυασμό με τη σχετική μείωση ισχύος τους, την κάθετη πτώση της δημοτικότητάς τους στις αραβικές μάζες, την πολιτική πίεση του κινήματος αλληλεγγύης και το ανοιχτό μέτωπο στην Ουκρανία. Γι' αυτό προσπαθούν να θέσουν όρια στην επιθετικότητα του Ισραήλ και να συντομεύουν τον πόλεμο πριν γενικευθεί και αποσταθεροποιηθεί όλη η περιοχή (μια προοπτική που πέρα από το απρόβλεπτο μιας σύρραξης με άγνωστες διαστάσεις, εγκυμονεί βραχυμεσοπρόθεσμα και την περαιτέρω ενίσχυση της Κίνας και της Ρωσίας στην περιοχή).

Η αλληλεγγύη «μετράει»!

Η πίεση του διεθνούς κινήματος αλληλεγγύης λοιπόν παράγει αποτελέσματα. Πρέπει να ενισχύσουμε το ηθικό των Παλαιστινίων, να δείχνουμε όπως μπορούμε ότι δεν είναι μόνοι, να απομονώσουμε και να φθείρουμε την ισραηλινή κυβέρνηση ακόμα περισσότερο, να εντείνουμε την πίεση στις δυτικές κυβερνήσεις.

Η ισραηλινή ηγεσία έχει διάφορα σχέδια και υποσχέδια, που κυμαίνονται από την προσάρτηση της

Λωρίδας της Γάζας και πλήρη εκτόπιση των Παλαιστινίων στα σύνορα με την Αίγυπτο ή σε χώρες της... Αφρικής, μέχρι στρατιωτική κατοχή, εγκαθίδρυση ουδέτερων ζωνών στη Λωρίδα της Γάζας, την επέκταση εκεί των εποίκισμών, πλήρη εξανδραποδισμό της περιοχής με εγκαθίδρυση κυβέρνησης-μαριονέτας και πλήρη προσάρτηση της Δ. Όχθης. Το διεθνές κίνημα μπορεί να γίνει σοβαρός παράγοντας που θα αχρηστεύσει όλα αυτά τα σχέδια και θα οδηγήσει την ισραηλινή αστική τάξη σε αναδίπλωση και τον Νετανιάχου στη φυλακή.